

PUBLICATIEBLAD

LANDSBESLUIT, HOUDENDE ALGEMENE MAATREGELEN, van de 6de juni 2014, houdende tijdelijke uitvoering van het Maritiem Arbeidsverdrag (Regeling zeearbeid)

IN NAAM VAN DE KONING!

De Gouverneur van Curaçao,

In overweging genomen hebbende:

dat het op 23 februari 2006 te Geneve tot stand gekomen Maritiem Arbeidsverdrag, 2006 (Trb. 2007, 93), en de bij dat verdrag behorende bindende protocollen en aanhangsels op 20 augustus 2013 in werking zijn getreden;

dat de Internationale Arbeidsorganisatie in resolutie XVII bij het verdrag heeft besloten dat de havenstaatcontrole op de naleving van het verdrag aanvangt op 20 augustus 2014;

dat het wenselijk is ten behoeve van de schepen die in Curaçao te boek zijn gesteld en de vlag van het Koninkrijk voeren certificaten als bedoeld in het Verdrag te kunnen verstrekken, opdat deze schepen niet onnodig worden opgehouden in het kader van havenstaatcontrole in de havens die zij aandoen;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, besloten:

§ 1 Algemene bepalingen

Artikel 1

In de bepalingen gegeven bij of krachtens dit landsbesluit wordt verstaan onder:

a. minister:	de minister belast met scheepvaart;
b. certificaat zeearbeid;	een certificaat als bedoeld in voorschrift 5.1.3, derde lid, van het Verdrag;
c. Curaçaos schip:	een schip dat in Curaçao te boek is gesteld en op grond van in Curaçao geldende regelgeving de vlag van het Koninkrijk voert;
d. Curaçaos zeeschip:	een Curaçaos schip van 500 GT of meer dat een internationale reis onderneemt;
e. internationale reis:	een reis vanuit een haven naar een haven gelegen in een andere Staat;

- f. scheepsbeheerder: eigenaar van een schip of een andere natuurlijke of rechtspersoon die de verantwoordelijkheid voor de exploitatie van een schip van de eigenaar heeft overgenomen;
- g. STCW-Verdrag: het op 7 juli 1978 te Londen tot stand gekomen Internationaal Verdrag betreffende de normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wacht dienst, 1978 (Trb. 1981, 144);
- h. Verdrag: het op 23 februari 2006 te Geneve tot stand gekomen Maritiem Arbeidsverdrag, 2006 (Trb. 2007, 93)), en de bij dat verdrag behorende bindende protocollen en aanhangsels;
- i. norm: een norm opgenomen in deel A van de Code bij het Verdrag;
- j. richtlijn: een richtlijn opgenomen in deel B van de Code bij het Verdrag;
- k. voorschrift: een voorschrift opgenomen in de Code bij het Verdrag;
- l. verklaring naleving zeearbeid: verklaring, bedoeld in norm, 5.1.3, tiende lid, van het Verdrag, bestaande uit deel I en deel II, waaruit de maatregelen blijken die zijn genomen om te waarborgen dat de eisen gesteld bij of krachtens deze landsverordening voortdurend worden nageleefd;
- m. zeearbeidsovereenkomst: overeenkomst tussen een zeewerkgever en een zeevarende, waarbij de zeevarende zich verbindt arbeid aan boord van een schip te verrichten en de zeewerkgever zich verbindt de voorschriften gegeven in het verdrag en bij of krachtens dit landsbesluit jegens de zeevarende na te leven;
- n. zeewerkgever: een scheepsbeheerder of een werving- of bemiddelingsbureau.

Artikel 2

De bepalingen gegeven bij of krachtens dit landsbesluit zijn van toepassing op Curaçaose schepen, met uitzondering van:

- a. schepen die uitsluitend varen op wateren binnen of dicht grenzend aan beschutte wateren of gebieden waar havenvoorschriften gelden;
- b. vissersvaartuigen;
- c. oorlogsschepen en marinehulpschepen;
- d. pleziervaartuigen;
- e. reddingsvaartuigen.

Artikel 3

1. Onverminderd artikel 2 zijn de bepalingen gegeven bij of krachtens dit landsbesluit van toepassing op zeevarenden werkzaam aan boord van Curaçaose schepen waar ter wereld deze zich bevinden.
2. In de bepalingen gegeven bij of krachtens dit landsbesluit wordt onder zeevarende verstaan een natuurlijke persoon die in enige hoedanigheid werkzaamheden aan boord van een schip verricht.

3. Bij ministeriële regeling met algemene werking, kunnen, na overleg met scheepsbeheerders en zeevarenden, of vertegenwoordigende organisaties daarvan, categorieën werkzaamheden aan boord van een schip worden aangewezen, waarbij de personen die deze verrichten niet als zeevarende worden aangemerkt.

Artikel 4

1. De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat een Curaçaos schip een exemplaar van het Verdrag in de Nederlandse of Engelse taal aan boord heeft.
2. Op aanvraag van de scheepsbeheerder kan de minister voor Curaçaose schepen kleiner dan 200 GT die geen internationale reizen ondernemen een ontheffing geven van de verplichtingen gesteld bij of krachtens dit landsbesluit.
3. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden regels gesteld voor de beoordeling van een aanvraag voor ontheffing als bedoeld in het tweede lid, alsmede de kosten verbonden aan het verlenen van de ontheffing.

§ 2 Certificering

Artikel 5

1. De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat aan boord van een Curaçaos zeeschip zich bevinden een:
 - a. geldig certificaat zeearbeid; en
 - b. een geldige verklaring naleving zeearbeid.
2. Het certificaat en de verklaring worden op een voor de bemanning zichtbare plaats opgehangen of geplaatst.
3. Op schriftelijke aanvraag verstrekt de minister aan een scheepsbeheerder een certificaat zeearbeid en een verklaring naleving zeearbeid. Voor afgifte van een certificaat zeearbeid is Naf. 375,00 aan de Maritieme Autoriteit Curaçao verschuldigd.
4. Een certificaat zeearbeid wordt enkel verstrekt, indien uit de door de scheepsbeheerder opgestelde verklaring naleving zeearbeid, deel II, en na het onderzoek, bedoeld in artikel 8, afdoende blijkt dat voor het desbetreffende schip ten aanzien van de zeevarenden wordt voldaan aan de voorschriften van het Verdrag of dit besluit met betrekking tot:
 - a. minimumleeftijd als bedoeld in artikel 13, eerste lid;
 - b. geneeskundige verklaringen als bedoeld in artikel 13, tweede lid;
 - c. kwalificaties van zeevarenden als bedoeld in de in Curaçao geldende regelgeving ter uitvoering van het STCW-verdrag;
 - d. zeearbeidsovereenkomsten als bedoeld in artikel 14;
 - e. arbeidsbemiddeling en het ter beschikking stellen van arbeidskrachten als bedoeld in de artikelen 13, eerste lid en 14;
 - f. arbeids- en rusttijden als bedoeld in de in Curaçao geldende regelgeving ter uitvoering van het STCW-verdrag;
 - g. bemanningssamenstelling en -aantal als bedoeld in de in Curaçao geldende regelgeving ter uitvoering van het STCW-verdrag;
 - h. huisvesting en voorzieningen voor zeevarenden aan boord als bedoeld in artikel 16;
 - i. voeding en drinkwater als bedoeld in de artikelen 17 tot en met 19;
 - j. gezondheid, veiligheid en ongevallenpreventie als bedoeld in artikel 20;
 - k. medische zorg aan boord als bedoeld in de artikelen 21 tot en met 24;
 - l. klachtenprocedures aan boord als bedoeld in artikel 25; en
 - m. betaling van lonen als bedoeld in artikel 15, tweede lid.

5. Een aanvraag voor verstrekking van een verklaring naleving zeearbeid, deel I, geldt als aanvraag als bedoeld in het derde lid. Voor verstrekking van een verklaring is NAf. 375,00 aan de Maritieme Autoriteit Curaçao verschuldigd.
6. De minister stelt de tekst van de verklaring naleving zeearbeid, deel I, vast. De tekst kan in de Engelse taal worden vastgesteld.
7. Bij ministeriële regeling met algemene werking, kunnen nadere regels worden vastgesteld met betrekking tot de aanvraag, beoordeling en afgifte van een certificaat zeearbeid en een verklaring naleving zeearbeid, alsmede met betrekking tot de kosten die hieraan zijn verbonden.

Artikel 6

1. Bij aankoop van een schip buiten Curaçao kan de minister een interimcertificaat zeearbeid verstrekken, indien naar zijn oordeel de scheepsbeheerder voldoet aan artikel 5, vierde lid, en:
 - a. de scheepsbeheerder naar het oordeel van de minister deugdelijke procedures heeft vastgesteld ter naleving van de voorschriften gegeven bij of krachtens het Verdrag;
 - b. de kapitein bekend is met de voorschriften van het Verdrag; en
 - c. informatie is aangeleverd voor de verstrekking van een certificaat zeearbeid.
2. Voor afgifte van een interimcertificaat is Naf. 375,00 aan de Maritieme Autoriteit Curaçao verschuldigd.
3. Een interimcertificaat is maximaal zes maanden geldig.
4. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op een schip die buiten Curaçao in aanbouw is.

Artikel 7

1. Een certificaat zeearbeid vervalt, indien:
 - a. een deel van het schip wordt verbouwd, waarvoor bij of krachtens het Verdrag eisen gelden;
 - b. in de inrichting of uitrusting, waarvoor bij of krachtens het Verdrag eisen gelden, ingrijpende wijzigingen worden aangebracht;
 - c. het schip een buitenlands schip wordt;
 - d. het tijdvak waarvoor het certificaat geldt, is verstreken;
 - e. de tijdens de geldigheidsduur van het certificaat verplicht gestelde onderzoeken niet of niet tijdig hebben plaatsgevonden, behoudens in bij ministeriële regeling met algemene werking omschreven bijzondere gevallen;
 - f. het schip van naam verandert of een ander letterteken of nummer krijgt, of het schip niet langer wordt beheerd door de scheepsbeheerder vermeld op het certificaat maritieme arbeid.
2. De minister kan een certificaat intrekken, wanneer blijkt dat:
 - a. de bouw, de inrichting of de uitrusting van het schip in belangrijke mate afwijkt van de gegevens van het certificaat;
 - b. het schip of de scheepsbeheerder niet langer voldoet aan het Verdrag of aan de voor het desbetreffende schip afgegeven verklaring naleving zeearbeid, en de vereiste corrigerende maatregelen niet zijn getroffen.
3. Bij ministeriële regeling met algemene werking kan worden bepaald dat certificaten in daarin genoemde gevallen vervallen, indien het schip aan zijn oorspronkelijke bestemming wordt onttrokken.
4. De scheepsbeheerder zendt een vervallen of ingetrokken certificaat zo spoedig mogelijk aan de minister.

Artikel 8

1. De door de minister aangewezen ambtenaren of door hem erkende rechtspersonen onderzoeken of een schip voldoet aan de bepalingen van het Verdrag en van dit besluit, die gelden voor het type schip.
2. Het onderzoek vindt in elk geval plaats:
 - a. bij aanvraag voor afgifte van een zeebrief als bedoeld in artikel 15 van het Zeebrievenbesluit Curaçaose en Sint Maartense zeeschepen;
 - b. ten minste elke drie jaar na initiële afgifte van een certificaat zeearbeid en een verklaring naleving zeearbeid;
 - c. bij ontvangst van een klacht die niet bij voorbaat ongegrond kan worden beschouwd met betrekking tot de naleving van het Verdrag.
3. Aan een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden.
4. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden gesteld met betrekking tot:
 - a. de aanwijzing van de rechtspersonen, bedoeld in het eerste lid;
 - b. de wijze van en voorwaarden voor erkenning, de intrekking van de erkenning indien niet meer aan deze voorwaarden wordt voldaan, en de bekendmaking van een erkenning of intrekking van een erkenning.
5. Als erkende rechtspersonen als bedoeld in het eerste lid worden in elk geval aangemerkt die rechtspersonen die zijn aangewezen tot het verrichten van onderzoeken naar de veiligheid van een schip of ter voorkoming van verontreiniging door schepen.

§ 3 Gegevens bemanning

Artikel 9

1. Er is een register zeevarenden.
2. In het register worden de volgende persoonsgegevens van een zeevarende opgenomen:
 - a. naam, geboortedatum, geboorteplaats en nationaliteit;
 - b. adres en woonplaats of normale verblijfplaats;
 - c. naam, adres en overige contactgegevens van zeewerkgever;
 - d. contactgegevens van naaste verwanten;
 - e. vaarbevoegdheden;
 - f. datum meest recente medische keuring;
 - g. afschrift zeearbeidsovereenkomst;
 - h. totale diensttijd aan boord van een Curaçaos schip.
3. Het register wordt gehouden door de minister.
4. Een ieder betrokken bij de verwerking van persoonsgegevens van een zeevarende is gehouden tot geheimhouding.
5. Het deel van het register dat betrekking heeft op vaarbevoegdheden is openbaar, waarbij de nodige maatregelen worden getroffen ter bescherming van de overige persoonsgegevens tegen ongeoorloofde toegang.
6. Op aanvraag wordt aan een zeevarende een verklaring verstrekt die betrekking heeft op zijn diensttijd als bedoeld in het tweede lid, onderdeel h.
7. Bij ministeriële regeling met algemene werking, worden regels gesteld met betrekking tot de inrichting en het beheer van het register, alsmede met betrekking tot de kosten verbonden aan inschrijving in het register, wijziging of doorhaling van een registratie en afgifte van een afschrift als bedoeld in het zesde lid.

Artikel 10

1. De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat een zeevarende die werkzaamheden gaat verrichten aan boord van een zeeschip, is opgenomen in het register zeevarenden.
2. Alle persoonsgegevens die betrekking hebben op een zeevarende worden enkel bewerkt voor zover noodzakelijk in het kader van een zeearbeidsovereenkomst.

Artikel 11

1. De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat vóór 1 januari van elk kalenderjaar de Maritieme Autoriteit Curaçao beschikt over de op die datum geldende bemanningslijst voor het desbetreffende schip.
2. De kapitein draagt ervoor zorg dat de bemanningslijst telkens wordt bijgewerkt als zeevarenden monstere.
3. De kapitein draagt ervoor zorg dat bij het aandoen van een haven de bijgewerkte bemanningslijst aan boord is en op verzoek aan de desbetreffende havenautoriteiten wordt verstrekt.
4. De bemanningslijst wordt opgemaakt naar het model vastgesteld bij ministeriële regeling met algemene werking.
5. De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat bemanningslijsten ten minste vijf jaar worden bewaard.
6. De scheepsbeheerder zendt onverwijld een bemanningslijst naar de Maritieme Autoriteit Curaçao, indien deze daar om verzoekt.

Artikel 12

1. Er is een Centraal inspectieregister.
2. Het register wordt door de minister beheerd in overeenstemming met de minister belast met arbeid en de minister belast met gezondheid.
3. In het register worden de inspectierapporten met betrekking tot de werk- en leefomstandigheden van zeevarenden aan boord geregistreerd.
4. Het register is openbaar.
5. Bij ministeriële regeling met algemene werking, worden nadere regels gesteld omtrent de inrichting en het beheer van het register.

§ 4 Arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden

Artikel 13

1. Bij het te werk stellen van zeevarenden aan boord van een schip draagt de scheepsbeheerder ervoor zorg dat wordt voldaan aan norm A1.1 en norm A3.2, achtste lid, van het verdrag.
2. Bij het te werk stellen van een zeevarende aan boord van een schip draagt de scheepsbeheerder ervoor zorg dat een zeevarende beschikt over een geldige geneeskundige verklaring dat voldoet aan norm A1.2, tenzij de minister een ontheffing heeft verleend als bedoeld in het achtste lid van de norm.

Artikel 14

1. Bij het te werk stellen van zeevarenden aan boord van een schip door tussenkomst van een werving- of bemiddelingsbureau:
 - a. maakt de scheepsbeheerder gebruik van bureaus gevestigd in een Staat aangesloten bij het Verdrag, of een bureau dat is onderzocht door een rechtspersoon als bedoeld in artikel 8, vijfde lid, en een positieve beoordeling heeft verkregen, of een bureau waarvan de scheepsbeheerder kan bewijzen dat deze het Verdrag naleeft;
 - b. stelt deze vast dat het bureau aan de zeevarende geen kosten in rekening brengt of heeft gebracht voor de werving- of bemiddeling; en
 - c. de zeevarende beschikt over een zeearbeidsovereenkomst met het bureau dat voldoet aan norm A2.1.
2. Het eerste lid, onderdelen b en c, zijn van overeenkomstige toepassing indien een scheepsbeheerder tevens zeewerkgever is.

Artikel 15

1. De zeewerkgever draagt ervoor zorg dat de totstandkoming en uitvoering van een zeearbeidsovereenkomst voldoet aan norm A2.1.
2. De zeewerkgever draagt zorg voor betaling van lonen overeenkomstig norm A2.2 met inachtneming van richtlijn B2.2, in het bijzonder de principes neergelegd in richtlijn B2.2.2, vierde lid.
3. Een zeevarende bouwt gedurende het dienstverband aanspraak op jaarlijks verlof met behoud van loon op overeenkomstig norm A2.4, tweede lid, met inachtneming van richtlijn B2.4.
4. Indien de scheepsbeheerder niet tevens de zeewerkgever is, stelt deze schriftelijk vast dat het eerste en tweede lid, worden toegepast.

Artikel 16

1. De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat de huisvesting en voorzieningen aan boord van een Curaçaos schip gebouwd voor inwerkingtreding van dit besluit voldoet aan voorschrift 3.1 met inachtneming van richtlijn B3.1.
2. De kapitein draagt zorg voor regelmatige inspectie van de verblijfsruimten en recreatieve voorzieningen ter vaststelling dat deze schoon, bewoonbaar en in goede staat van onderhoud zijn. Van de inspecties wordt een rapport opgemaakt dat ter inzage beschikbaar blijft.
3. Bij beschikking van de minister kan een scheepsbeheerder voor een bepaald schip afwijken van het eerste en tweede lid, indien:
 - a. afwijking wenselijk is ter tegemoetkoming aan uitdrukkelijke verschillen van levensbeschouwelijke of culturele aard tussen zeevarenden, zonder dat er sprake is van discriminatie;
 - b. de afwijking redelijk is; en
 - c. deze niet leidt tot verblijfsruimten die van mindere kwaliteit zijn dan als niet was afgeweken.
4. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen nadere regels worden gesteld ter uitvoering van dit artikel.

Artikel 17

1. De scheepsbeheerder voorziet de zeevarenden en overige opvarenden aan boord van voedsel en drinkwater van voldoende hoeveelheid, kwaliteit, voedingswaarde en variëteit, gelet op de behoeften van het schip met inachtneming van culturele of levensbeschouwelijke verschillen, waarbij in elk geval de volgende normen gelden:
 - a. bij het vaststellen van de voorraden aan boord wordt rekening gehouden met het aantal zeevarenden aan boord, de levensbeschouwelijke en culturele verschillen, de duur en de aard van de reis;
 - b. de organisatie van de voedselvoorziening is gericht op de bereiding van de maaltijden en overig voedsel op hygiënische wijze.
2. De kapitein draagt zorg voor regelmatige inspectie van de voorraden en de ruimten en apparatuur voor opslag, bewerking en bereiding van voedsel en drinkwater ter vaststelling dat deze schoon en in goede staat van onderhoud zijn. Van de inspecties wordt een rapport opgemaakt dat ter inzage beschikbaar blijft.
3. Aan een zeevarende worden geen kosten in rekening gebracht in verband met de voedselvoorziening aan boord.

Artikel 18

1. Elke zeevarende betrokken bij de bereiding van maaltijden en overige eet- en drinkwaren, beschikt over de vaardigheden en kwalificaties vereist voor de uitoefening van deze functie.
2. Een scheepsbeheerder stelt een zeevarende enkel als scheepskok te werk indien deze:
 - a. beschikt over een certificaat van een erkende koksopleiding in Curaçao of een andere Staat aangesloten bij het Verdrag, en
 - b. waaruit blijkt dat de zeevarende over kennis en vaardigheden beschikt ten aanzien van voedingswaarden, het opstellen van gevarieerde en gebalanceerde maaltijden, en het bereiden, verwerken en bewaren van eet- en drinkwaren aan boord.

Artikel 19

1. In spoedeisende gevallen kan de minister op aanvraag van de scheepsbeheerder ontheffing verlenen van artikel 18, tweede lid, voor een bepaald schip en voor een beperkte periode.
2. De persoon op wie de aanvraag betrekking heeft beschikt over voldoende kennis en ervaring op het gebied van voedselveiligheid, persoonlijke hygiëne en het bereiden, bewerken en bewaren van eet- en drinkwaren aan boord.
3. De ontheffing wordt verleend tot voor de voortzetting van de reis tot de eerst volgende aanloophaven of voor een periode van maximaal één maand.

Artikel 20

De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat aan zeevarenden de bescherming van hun gezondheid wordt geboden die samenhangt met hun werkzaamheden rekening houdende met de specifieke eisen gesteld aan deze bescherming in verband met het werk aan boord van een schip.

Artikel 21

1. De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat aan boord maatregelen van preventieve aard worden genomen, waaronder het bieden van informatie en voorlichting over de voorkoming van overdraagbare ziekten en de bevordering van een gezonde levensstijl.

2. De kapitein draagt ervoor zorg dat de maatregelen, bedoeld in het eerste lid, worden uitgevoerd.

Artikel 22

1. De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat aan een zeevarende de medische en tandheelkundige zorg wordt gegeven welke deze vereist en welke redelijkerwijze aan boord kan worden geboden, waarbij de zorg zoveel mogelijk vergelijkbaar is aan de zorg die aan de wal wordt gegeven.
2. De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat een zeevarende een geneeskundige of een tandheelkundige zo nodig voor verdere behandeling kan raadplegen zodra het schip zich in een haven bevindt.
3. De zeevarende is geen kosten verschuldigd voor de zorg, bedoeld in het eerste en tweede lid.
4. Bij ministeriële regeling met algemene werking wordt het model van het formulier voor de registratie van de gezondheidstoestand van een zeevarende vastgesteld. Het formulier wordt gebruikt bij de communicatie met een geneeskundige of tandarts aan de wal.
5. Een formulier en de persoonsgegevens daarop vermeld worden enkel gebruikt ten behoeve van de medische behandeling van de zeevarende, en worden beschermd tegen ongeoorloofde inzage of toegang, indien elektronisch gehouden.

Artikel 23

1. De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat een schip beschikt over de bij ministeriële regeling met algemene werking voorgeschreven medische uitrusting, bestaande uit geneesmiddelen, verplegingsartikelen en antidota, alsmede medische apparatuur, met de daarbij behorende controlelijsten en handleidingen met inachtneming van internationale standaarden.
2. De scheepsbeheerder stelt de kapitein in staat ervoor zorg te dragen dat de medische uitrusting in goede staat verkeert, wordt aangevuld en zonedig wordt vernieuwd, zodra dit mogelijk is, in ieder geval met voorrang tijdens de normale bevoorradingsprocedures.
3. De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat de kapitein aan boord in elk geval beschikt over de volgende internationaal aanvaarde handleidingen in de meest recente uitgave:
 - a. de Internationale medische handleiding voor schepen;
 - b. de Handleiding voor medische eerste hulp bij ongevallen met gevaarlijke stoffen;
 - c. het Document for Guidance – An international training guide, uitgegeven door de Internationale Maritieme Organisatie; en
 - d. het medisch gedeelte van het Internationaal Seinboek.

Artikel 24

1. Indien een schip onder normale omstandigheden binnen acht uur gekwalificeerde medische zorg en medische voorzieningen kan bereiken, draagt de scheepsbeheerder ervoor zorg dat aan boord ten minste een zeevarende is aangewezen die bij ongevallen of ziekten onmiddellijk maatregelen van eerste hulp kan nemen en medisch advies ontvangen per radio of satelliet kan uitvoeren.
2. Andere schepen dan die, bedoeld in het eerste lid, beschikken over ten minste een zeevarende met als vaste taak van de functie, het bieden van medische zorg en het toedienen van medicijnen, waaronder intraveneuze toediening, waardoor deze in staat is een doeltreffende bijdrage te leveren aan het gecoördineerde systeem van medische bijstand aan schepen op zee.
3. Zeevarenden als bedoeld in het eerste en tweede lid, beschikken over de kwalificaties en vaardigheden voorgeschreven in het STCW-Verdrag.

4. Een zeevarende als bedoeld in het eerste en tweede lid, volgt in elk geval vijfjaarlijks een herhalingscursus om deze in staat te stellen zijn kennis en vaardigheden op peil te houden en te vergroten en op de hoogte te blijven van nieuwe ontwikkelingen.
5. Indien een zeeschip honderd of meer opvarenden vervoert en een internationale reis onderneemt van langer dan drie dagen, draagt de scheepsbeheerder ervoor zorg dat een geneeskundige aan boord is belast met het verlenen van medische zorg.
6. De minister kan besluiten dat een schip anders dan, bedoeld in het vijfde lid, een geneeskundige aan boord heeft, indien de duur of de aard van de reis, of het aantal zeevarenden aan boord, hiertoe aanleiding geeft.
7. De kapitein organiseert de arbeid van de zeevarende, bedoeld in het tweede lid, zodanig dat deze zijn taak kan uitvoeren met inachtneming van de voorgeschreven arbeids- en rusttijden.
8. Bij ministeriële regeling met algemene werking kunnen regels worden gegeven met betrekking tot de inrichting van de medische zorg aan boord met inachtneming van geldende internationaal aanvaarde standaarden.

Artikel 25

1. De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat aan boord van elk Curaçaos schip een procedure is vastgesteld voor de behandeling van klachten van zeevarenden met betrekking tot de naleving van het Verdrag of dit besluit, overeenkomstig richtlijn B5.1.5, tweede lid.
2. Iedere zeevarende ontvangt voor aanvang van zijn werkzaamheden aan boord van de kapitein een afschrift van de aan boord geldende klachtenprocedure.
3. De scheepsbeheerder draagt ervoor zorg dat een zeevarende die een klacht indient wordt beschermd tegen intimidatie.
4. Elke belanghebbende kan bij de minister een klacht indienen met betrekking tot de naleving van het Verdrag en dit besluit.
5. Bij ministeriële regeling met algemene werking worden regels gesteld voor de indiening en afhandeling van klachten in overeenstemming met richtlijn B5.1.5, tweede lid.

Artikel 26

1. De minister houdt een register van ongevallen, verwondingen en ziekten.
2. De scheepsbeheerder rapporteert periodiek en onder gebruikmaking van een daartoe door de minister verstrekt formulier of toegang tot een elektronisch bestand, over ongevallen, verwondingen of ziekten aan boord. Het model van het formulier wordt bij ministeriële regeling met algemene werking vastgesteld.

Artikel 27

De kapitein en de sloopsofficieren gedragen zich aan boord ten opzichte van de opvarenden, het schip, de lading, het milieu en het sloopvaartverkeer zoals het een goed zeeman betaamt.

§ 5 Toezicht op buitenlandse schepen

Artikel 28

De minister draagt zorg voor toezicht op de naleving van het Verdrag door buitenlandse schepen die havens in Curaçao aandoen overeenkomstig voorschrift 5.2.1 en norm A5.2.1.

§ 6 Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 29

Dit landsbesluit wordt aangehaald als: Regeling zeearbeid.

Artikel 30

Dit landsbesluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van bekendmaking.

Gegeven te Willemstad, 6 juni 2014
L.A. GEORGE-WOUT

De Minister van Verkeer, Vervoer
en Ruimtelijke Planning,
E.W. BALBORDA

De Minister van Sociale Ontwikkeling,
Arbeid en Welzijn,
J.M.B. FRANCISCA

Uitgegeven de 23ste juni 2014
De Minister van Algemene Zaken,
I.O.O. ASJES

NOTA VAN TOELICHTING bij het Landsbesluit, houdende algemene maatregelen, van de 6de juni 2014, houdende tijdelijke uitvoering van het Maritiem Arbeidsverdrag (Regeling zeearbeid)

Algemeen deel

Inleiding

Op 20 augustus 2013 treedt het Maritiem Arbeidsverdrag, 2006, internationaal in werking. Vanaf dat moment kunnen zeeschepen in de havenstaatcontrole worden onderworpen aan inspecties op de naleving van het verdrag. Het Maritiem Arbeidsverdrag 2006 is de vierde poot van de internationale regelingen voor de scheepvaart. Naast de regeling van de veiligheid¹, de voorkoming van verontreiniging² en de standaarden voor training, certificering en wachtlopen³ richt het Maritiem Arbeidsverdrag zich op de arbeidsomstandigheden aan boord van de schepen. Door de wezenlijke verschillen tussen het werk op zee en werk aan land ontberen zeevarenden bescherming en voorzieningen die werknemers aan land al lange tijd genieten. De inspanningen van de Internationale Arbeidsorganisatie (ILO) in samenwerking met de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) hebben geleid tot aanvaarding van het Maritiem Arbeidsverdrag.

Een bijzonder aspect aan het Maritiem Arbeidsverdrag is neergelegd in artikel V, zevende lid. Daarin verplicht een lidstaat zich de havenstaatcontrole zodanig uit te voeren dat niet-lidstaten geen gunstiger behandeling ontvangen dan lidstaten. Met andere woorden zullen lidstaten alle bezoekende schepen aan hetzelfde regime dienen te onderwerpen. Hieruit vloeit het belangrijkste handhavingsmechanisme van het Verdrag voort. Voor de scheepvaart vertegenwoordigt elke vertraging van een schip een toename van de kosten en mogelijk verlies op de reis. Het is dan ook in het belang van de scheepsbeheerders dat een certificaat naleving zeearbeid kan worden getoond. Voorts zal de algehele staat van een schip de havenstaatautoriteiten kunnen doen besluiten het schip nader te onderzoeken of wordt voldaan aan de voorschriften van het Verdrag.

In onderhavig landsbesluit, houdende algemene maatregelen, wordt een tijdelijke regeling ingevoerd ter regeling van de verstrekking van de certificaten zeearbeid. De regeling is tijdelijk gelet op het vergevorderde stadium, waarin de voorbereiding van de ontwerp-landsverordening zich bevindt. Het verdrag is per met ingang van 20 augustus 2013 in werking getreden. Met ingang van 20 augustus 2014 wordt aan gevangen met de havenstaatcontrole naar de naleving van het verdrag⁴. Mede gelet op het voorgaande verkiest de regering een tijdelijke regeling in procedure te brengen en ondertussen de ontwerp-landsverordening af te ronden. Bovendien is er sprake van de uitvoering van een verdrag waar weinig ruimte is voor beleidsmatige afwegingen. Zodoende zal indien er sprake is van een overlap met mogelijk bestaande regelingen, toepassing van onderhavige regeling voor gaan. Nogmaals wordt onderstreept dat onderhavige regeling tijdelijk van aard is, totdat de vervangende landsverordening tot stand is gekomen.

Het Maritiem Arbeidsverdrag

Het verdrag bestaat uit drie delen. De artikelen en voorschriften beschrijven de fundamentele

¹ Internationaal verdrag ter beveiliging van levens op zee (Solas)

² Internationaal verdrag ter voorkoming van verontreiniging door schepen (Marpol).

³ Standards on Training, Certification and Watchkeeping (STCW)

⁴ Resolutie XVII vastgesteld door ILO in de 94ste sessie te Geneve op 26 februari 2006.

rechten van de zeevarenden en de uitgangspunten van het verdrag, alsmede de verplichtingen van de lidstaten. In de Code bij het verdrag worden de voorschriften uitgewerkt. In Deel A van de Code zijn de dwingende normen van de implementatie neergelegd. In Deel B van de Code zijn de Richtlijnen voor de implementatie opgenomen.

Code B biedt de flexibiliteit bij implementatie vereist voor het verkrijgen van een breed draagvlak, zowel bij zeewerkgevers als bij zeevarenden. De richtlijnen bieden dus een zekere beleidsvrijheid bij implementatie. Desalniettemin zal een lidstaat die afwijkt van de niet-dwingende normen van het verdrag deze afwijking moeten uitleggen.

Het Verdrag brengt het overgrote deel van reeds bestaande maritieme arbeidsverdragen bij elkaar. Het grootste deel hiervan was niet voor de Nederlandse Antillen noch Curaçao bekrachtigd. Implementatie van onderhavig verdrag betekent dan ook een inhaalslag op het gebied van de arbeidsvoorwaarden en arbeidsomstandigheden voor zeevarenden aan boord van Curaçaose schepen. De sociale partners in de maritieme sector zijn betrokken bij het proces van totstandkoming van de ontwerp-Landsverordening zeearbeid.

Verhouding met rijksregelgeving

De regeling van de aangelegenheden die betrekking hebben op schepen vindt deels plaats in rijksregelgeving, in het bijzonder de Schepenwet en de uitvoeringsregelingen die daarbij horen. Voor zover een regeling is neergelegd in rijksregelgeving, wordt in het besluit of hieronder in de toelichting zo nodig daarnaar verwezen.

Financiële consequenties

Momenteel is een groot deel van de inspectietaken ter uitvoering van de Schepenwet en de Landsverordening voorkoming verontreiniging door schepen gemandateerd aan erkende klassebureaus. Het voornemen is ook voor de uitvoering van het Maritiem Arbeidsverdrag gebruik te maken van het systeem van mandatering van de inspecties aan de klassebureaus. Het ministerie zal door middel van een systeem van auditing op haar beurt toezicht uitoefenen op de klassebureaus. Hiermee zijn geen additionele kosten gemoeid.

Voor de afgifte van de verklaring naleving zeearbeid, deel I, wordt Naf. 375,00 in rekening gebracht gelijk de verklaringen in het kader van de uitvoering van het Bemanningsbesluit Arubaanse Curaçaose en Sint Maartense zeeschepen. Deze inkomsten zijn eenmalig. Voor overige verklaringen en documenten wordt vooralsnog hetzelfde tarief aangehouden.

Wat betreft de havenstaatcontrole wordt op basis van de afspraken binnen het kader van de Caribbean Memorandum of Understanding on Port State Control (CMoU) uitgegaan dat de werkzaamheden worden opgevangen binnen de huidige structuur van het toezicht op de veiligheid van schepen.

Ook het onderzoek naar klachten van zeevarenden wordt verdeeld over de ministeries belast met scheepvaart en arbeid. De werkzaamheden zullen binnen de bestaande formatie kunnen worden opgevangen.

Raad van Advies

De Raad van Advies heeft op 6 november 2013 (RvA no. RA/22-13-LB) advies uitgebracht. De opmerkingen en aanbevelingen van de Raad zijn verwerkt in het ontwerp.

Artikelsgewijs deel

De artikelen 1 tot en met 3 bevatten de basisbepalingen voor de regeling. De definitie dienen ter vereenvoudiging van de tekst. De artikelen 2 en 3 geven de reikwijdte van de regeling. Het Verdrag heeft twee invalshoeken. Enerzijds het soort schepen waar het verdrag op toeziet en anderzijds de zeevarenden. Deze tweedeling is zichtbaar gemaakt door de reikwijdte te splitsen over twee artikelen. In artikel 2 is neergelegd op welke schepen het Verdrag toeziet. Het aantal uitzonderingen is beperkt. Bij vaststelling van de landsverordening zal deze ook betrekking hebben op vissersvaartuigen. Aangezien dan naast het Maritiem Arbeidsverdrag ook uitvoering zal worden gegeven aan het ILO Visserijverdrag (ILO 188)⁵. De reikwijdte wordt verder uitgewerkt in § 2 dat betrekking heeft op de certificering.

Artikel 3 beschrijft de reikwijdte van de regeling ten aanzien van zeevarenden. De regeling ziet op de zeevarenden die werkzaam zijn aan boord van Curaçaose schepen waar ter wereld deze zich ook bevinden. Hierbij dient voor ogen te worden gehouden dat in de huidige praktijk het gros van de zeevarenden niet direct in dienst is van de scheepsbeheerders, maar door een bemiddelings- of wervingsbureau ter beschikking worden gesteld van de scheepsbeheerders. Deze betalen dan een vast bedrag aan het bureau om de benodigde zeevarenden te leveren. De arbeidsovereenkomst wordt dan ook gesloten naar het recht van het land waar het bureau is gevestigd. Bij het ontwerpen van de regeling is hier rekening mee gehouden door ten aanzien van verschillende aspecten, aan de scheepsbeheerder een zorgplicht op te leggen zich te vergewissen dat het bureau zich houdt aan het verdrag.

In het tweede lid wordt meteen uitvoering gegeven aan een van de basisprincipes van het Verdrag, namelijk de minimumleeftijd. Het voorschrift dat een zeevarende minimaal zestien jaar dient te zijn om aan boord werkzaam te zijn, wordt verder ondersteund met het toezicht ten behoeve van de certificering opgenomen in artikel 5, derde lid, onderdeel a, en de zorgplicht neergelegd in artikel 13.

Voor schepen onder de 200 GT die geen internationale reizen maken geldt dat de scheepsbeheerders zich dienen te houden aan de voorschriften van het verdrag, maar dat er geen verplichte certificering noodzakelijk is. De schepen kunnen dus nog wel tijdens een havenstaatcontrole worden gecontroleerd op de naleving van het verdrag. In artikel 4 is de mogelijkheid opgenomen dat een scheepsbeheerder van een dergelijk schip ontheffing vraagt van de verplichtingen van onderhavig besluit en dus het Verdrag. De ontheffing zal wel gemotiveerd moeten aangeven waarom in een bepaald geval de bepalingen van het verdrag niet behoeven te gelden. De ontheffing betekent echter niet dat de principes van het verdrag niet jegens de zeevarenden aan boord van het schip gelden.

In § 2 is de certificering geregeld. De certificering geldt enkel voor schepen boven de 500 GT die een internationale reis maken. Gelijk een Curaçaos schip dient een Curaçaos zeeschip ook een kopie van het Verdrag aan boord beschikbaar te hebben.

Artikel 5

In dit artikel worden de eisen gesteld in het Verdrag van toepassing op Curaçaose zeeschepen. In het derde lid, wordt voor de veertien hoofdpunten waar toezicht op wordt gehouden verwezen naar de regeling waar de eis is neergelegd. De verwijzing kan naar een artikel in het besluit zelf zijn, maar ook een verwijzing naar een andere regeling. Bijvoorbeeld het Bemanningsbesluit Curaçaose en Sint Maartense zeeschepen of het Wetboek van Koophandel. Indien in het besluit wordt verwezen naar het Verdrag wordt gebruik gemaakt van de methode van de dynamische verwijzing.

⁵ Verdrag van 14 juni 2007 aangenomen tijdens de 96ste sessie van Internationale Arbeidsorganisatie, te Geneve

In het vierde lid wordt ter vereenvoudiging van de uitvoering van deze tijdelijke regeling de aanvraag voor een verklaring zeearbeid, deel I aangemerkt als een aanvraag voor een certificaat zeearbeid. Aan het verkrijgen van een verklaring zeearbeid, deel I en een certificaat zeearbeid zijn kosten verbonden. De kosten hangen samen met het toezicht op de naleving van het Verdrag. Bij het vaststellen van de hoogte van de kosten is ook rekeninggehouden met het profijtbeginsel. De scheepsbeheerder trekt immers voordeel van het verkregen certificaat. Gelet op de concurrentieoverwegingen zijn de kosten echter beperkt gehouden, mede gelet op het al gehele kostenniveau van het register in een internationale context. De overige artikelen van paragraaf 2 volgen het verdrag.

In artikel 8 is geregeld dat de minister naast de ambtenaren van onder meer het ministerie, rechtspersonen kan aanwijzen die worden belast met het uitvoeren van de onderzoeken in het kader van de certificering. Ter vereenvoudiging van de uitvoering van het besluit is in het vijfde lid de mogelijkheid opgenomen de klassebureaus aan te wijzen, die zijn erkend door de Minister van Infrastructuur en Milieu van Nederland in het kader van het toezicht op de veiligheidsaspecten van schepen. Deze erkenning van de klassebureaus is geregeld krachtens de Schepenwet.

In § 3 worden regels gegeven met betrekking tot de informatie over de bemanning. Ter uitvoering van het verdrag dient de administratie te beschikken over voldoende informatie over elke zeevarende, opdat de naleving van het Verdrag ook individuele gevallen kan worden gemonitord.

De regeling in artikel 11 dient als vervanging van het gebruik van het monsterboekje. Momenteel gebruiken de meeste zeevarenden hun paspoort als reisdocument. Het bijwerken van monsterboekjes vormt een zware administratieve belasting voor het ministerie. Het Facilitatieverdrag van de Internationale Maritieme Organisatie stelt enkele documenten vast die door de lidstaten kunnen worden gebruikt. Dit is bijvoorbeeld de bemanningslijst zoals voorgeschreven in artikel 11.

In artikel 12 wordt het inspectieregister geregeld. Een register van de inspecties is vereist ingevolge norm A5.1.4, lid 13, van het Verdrag. Het register is openbaar. Dit register dient als basis voor de rapportages aan de Internationale Arbeidsorganisatie ingevolge artikel 22 van het Verdrag tot instelling van de organisatie.

In § 4 worden de regels gegevens voor de arbeidsvoorwaarden en de arbeidsomstandigheden aan boord. De voorschriften verwijzen direct naar de bepalingen van het Verdrag, hetzij de normen, hetzij de richtlijnen. Bij het opstellen van deze artikelen is gebruik gemaakt van model-bepalingen opgenomen in de handleiding tot implementatie die door de Internationale Arbeidsorganisatie is uitgebracht.

In deze paragraaf ligt de nadruk op de verantwoordelijkheid van de scheepsbeheerder om zich ervan te verzekeren dat de zeevarenden aan boord van de schepen waar hij de verantwoordelijkheid voor draagt, kunnen werken in een gezonde en veilige omgeving en met eerlijke en redelijke arbeidsvoorwaarden. De nadruk op de verantwoordelijkheid van de scheepsbeheerder wordt onder meer ingegeven door het feit dat het gros van de zeevarenden aan boord van Curaçaose schepen niet in Curaçao woonachtig is en niet de Nederlandse nationaliteit heeft. De zeevarenden die ingezetenen zijn en vanuit Curaçao werkzaam zijn op een Curaçaos schip werken op basis van een arbeidsovereenkomst naar Curaçaos recht en vallen onder de werking van de wetgeving voor sociale zekerheid.

De voorschriften in deze paragraaf verwijzen direct naar het verdrag. Zodoende houdt Curaçao de minimumnormen van het verdrag aan.

Artikel 20 omvat naast preventieve maatregelen ten aanzien van de bescherming van de gezondheid ook het voorkomen van arbeidsongevallen aan boord. De regeling van de veiligheidscommissie, bedoeld in voorschrift 4.3, van het Verdrag, is neergelegd in § 1 van hoofdstuk IIIa van de Schepenwet.

Ten aanzien van artikel 23 wordt opgemerkt dat op basis van het Schepenbesluit 2004 de Regeling veiligheid Nederlands-Antilliaanse en Arubaanse zeeschepen een regeling bevat voor de medische uitrusting die verplicht is op basis van het SOLAS-verdrag bij het vervoer van gevaarlijke stoffen. Deze regelingen zijn niet tegenstrijdig. Gelet op de plicht op basis van het Verdrag om de medische zorg van de zeevarenden te regelen, is het wenselijk ook in onderhavig besluit een voorziening te treffen.

In artikel 27 is het beginsel van het goed zeemanschap opgenomen als verwijzing naar artikel 3 van de Landsverordening tuchtrechtspraak in de scheepvaart⁶. De handhaving van overtredingen in de scheepvaart is immers niet in strafrechtelijke sfeer geregeld, maar in de tuchtrechtelijke sfeer. Hoewel in een landsbesluit, houdende algemene maatregelen, geen sancties kunnen worden opgenomen, verdient het aanbeveling reeds nu het principe van het goed zeemanschap op te nemen als grondslag voor de toekomstige tuchtrechtelijke handhaving. Deze zal in de landsverordening ter vervanging van dit landsbesluit, worden opgenomen.

In § 5 is het toezicht op buitenlandse schepen geregeld. Artikel 27 is de kern van deze regeling. Hierin wordt de zorg voor het toezicht opgedragen aan de minister. Hierbij hanteert de minister voorschrift 5.2.1. van het verdrag en norm A5.2.1., die ter nadere uitwerking dient van het voorschrift. Voor de inrichting van het toezicht wordt gebruik gemaakt van de reeds bestaande structuren binnen het ministerie. Zoals in de financiële paragraaf genoemd verdient hierbij de aandacht de afspraken gemaakt binnen het mechanisme voor havenstaatcontrole binnen Caribbean Memorandum of Understanding onder auspiciën van de Internationale Maritieme Organisatie.

Op basis van de deze afspraken dienen in elk geval 10% van de schepen die Curaçao aandoen worden onderzocht. Met de mate van toezicht dient tevens rekening te worden gehouden met de opmaak van de schepen die Curaçao aandoen. Een groot deel betreft schepen dat geregeld de havens van Curaçao aandoet. Voor deze schepen geldt dat niet bij elk bezoek een volledige inspectie behoeft te worden uitgevoerd.

Willemstad, de 6de juni 2014

De Minister van Verkeer, Vervoer
en Ruimtelijke Planning,
E.W. BALBORDA

De Minister van Sociale Ontwikkeling,
Arbeid en Welzijn,
J.M.B. FRANCISCA

⁶ P.B. 2007, nr. 76.